

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank 's-Gravenhage, filia w Zwolle-Lelystad (Niderlandy) w dniu 31 marca 2011 r. — Bibi Mohammad Imran przeciwko Minister van Buitenlandse Zaken

(Sprawa C-155/11 PPU)

(2011/C 219/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank 's-Gravenhage

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Bibi Mohammad Imran

Strona pozwana: Minister van Buitenlandse Zaken

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/86⁽¹⁾ zezwala, by państwo członkowskie odmówiło członkowi rodziny — w rozumieniu art. 4 tej dyrektywy — obywatela państwa trzeciego legalnie przebywającego w tym państwie członkowskim wjazdu i pobytu wyłącznie z tego względu, że ów członek rodziny nie zdał zagranicą ustanowionego w przepisach tego państwa członkowskiego egzaminu integracji społecznej?

1a. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że członkiem rodziny jest matka ośmiorga legalnie przebywających w tym państwie dzieci, w tym siedmiorga nieletnich?

1b. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie kwestia, czy członek rodziny ma w kraju pobytu dostęp do nauki w języku tego państwa członkowskiego?

1c. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie kwestia, czy członek rodziny przy uwzględ-

nieniu jego wykształcenia i sytuacji osobistej, i w szczególności stanu zdrowia, jest w stanie zdać wskazany egzamin w niedługim czasie?

1d. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że nie została przeprowadzona weryfikacja w świetle przepisów art. 5 ust. 5, art. 17 dyrektywy 2003/86 oraz art. 24 karty praw podstawowych lub w świetle unijnej zasady proporcjonalności?

1e. Czy dla udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie, że obywatele określonych, innych państw trzecich są wyłącznie ze względu na ich obywatelstwo zwolnieni z obowiązku pozytywnego zaliczenia zagranicą egzaminu integracji społecznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251, s. 12).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel te Brussel (Belgia) w dniu 28 kwietnia 2011 r. — Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską przeciwko Otis NV i in.

(Sprawa C-199/11)

(2011/C 219/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van koophandel te Brussel

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Unia Europejska, reprezentowana przez Komisję Europejską.

Strona pozwana: Otis NV, Kone Belgium NV, Schindler NV, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Pytania prejudycjalne

- 1) a) Artykuł 282 traktatu (obecnie art. 335 TFUE) stanowi, że Unia jest reprezentowana przez Komisję; — art. 335 TFUE z jednej strony oraz art. 103 i 104 rozporządzenia finansowego z drugiej strony stanowią, iż Unia jest reprezentowana przez każdą z instytucji w sprawach administracyjnych związanych z funkcjonowaniem każdej z nich z takim ewentualnym skutkiem, że organy — wyłącznie lub nie — mogą stawać przed sądem; — nie ulega wątpliwości, że zapłata zawyżonych cen na rzecz podmiotu wykonującego zamówienie będąca konsekwencją utworzenia kartelu jest objęta zakresem pojęcia „oszustwa”; — w prawie belgijskim stosuje się zasadę *lex specialis generalibus derogat*; — czy jeżeli ta zasada prawa znajduje również zastosowanie w prawie Unii podjęcie inicjatywy w celu wniesienia skarg nie należało do poszczególnych instytucji (z wyjątkiem przypadków, w których Komisja sama występowała w roli podmiotu udzielającego zamówienia)?
- b) (pytanie pomocnicze) Czy Komisja nie powinna była przynajmniej dysponować pełnomocnictwem udzielonym jej przez inne instytucje w celu reprezentowania ich interesów przed sądem?
- 2) a) Artykuł 47 Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej i art. 6 ust. 1 europejskiej konwencji praw człowieka gwarantują każdej osobie prawo do rzetelnego procesu z czym wiąże się zasada, że nikt nie może być sędzią we własnej sprawie. Czy z zasadą tą jest zgodna sytuacja, w której Komisja najpierw występuje jako organ ochrony konkurencji i nakłada sankcję za zarzucane zachowanie, czyli utworzenie kartelu, które stanowi naruszenie art. 81 traktatu (obecnie art. 101 TFUE) i uprzednio sama prowadziła dochodzenie w ramach tego postępowania a następnie przygotowuje postępowanie w sprawie odszkodowania przed sądem krajowym i podejmuje decyzję w sprawie wniesienia skargi przy czym ten sam członek Komisji jest odpowiedzialny za obydwie kwestie, które są ze sobą związane a dodatkowo sąd krajowy, do którego się zwrócono nie może zmienić decyzji nałożeniu sankcji?
- b) (pytanie pomocnicze) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 2a, czyli stwierdzenia niezgodności, w jaki sposób poszkodowany (Komisja lub instytucje lub Unia) może w przypadku czynu bezprawnego (utworzenia kartelu) na podstawie prawa Unii dochodzić odszkodowania, które również stanowi prawo podstawowe?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia) w dniu 28 kwietnia 2011 r. — Anton Las przeciwko NV PSA Antwerp

(Sprawa C-202/11)

(2011/C 219/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Arbeidsrechtbank Antwerpen (Belgia)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Anton Las

Strona pozwana: NV PSA Antwerp

Pytania prejudycjalne

Czy flamandzki dekret w sprawie używania języków z dnia 19 lipca 1973 r. narusza art. 39 WE dotyczący swobodnego przepływu pracowników w Unii Europejskiej w zakresie, w jakim nakazuje, pod sankcją nieważności, każdemu przedsiębiorstwu, którego siedziba znajduje się w regionie obowiązywania języka niderlandzkiego, redagowanie w tym języku wszystkich dokumentów dotyczących stosunku pracy, gdy zatrudnia pracownika na stanowisku o charakterze międzynarodowym?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof (Belgia) w dniu 28 kwietnia 2011 r. — All Projects & Developments NV i in.

(Sprawa C-203/11)

(2011/C 219/05)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: All Projects & Developments NV

Bouw- en Coördinatiekantoor Andries NV

Belgische Gronden Reserve NV